

[Udenrigsministeren.]

skulde føre Udenrigspolitik paa egen Melodi. Det kan være noget forskelligt efter de forskellige Forhold, men denne Sag vedrørende kan jeg give det ærede Medlem Ret deri. Det vil være naturligt for Danmark at føre sin Handelspolitik i god Forstaaelse med den Gruppe af Stater, som vi har været vant til gaa sammen med, og det gør vi i Øjeblikket. I disse Dage har der været ført en Forhandling i Haag mellem 5 Stater, hvoraf Danmark er den ene, til Tilrettelæggelse af Begivenhederne bagefter nede i Genève, og hele den Gruppe af Stater staaer overfor den foreliggende Handelskonvention paa ganske det samme Standpunkt som det, vi forvort Vedkommende anbefaler.

Jeg kan da udtale min Glæde over, at denne Konvention kan ventes godkendt af dette høje Ting med saa stort Flertal, som Tilfældet er.

Schovelin: Jeg skal ikke forlænge Debatten, men blot gøre et Par ganske korte Bemærkninger.

Den højtærede Udenrigsminister gav mig, som man vil have hørt, Ret og Tilslutning paa mange Punkter, men desværre, Konklusionen drog han ikke, og det er jo denne: Hvorfor skulde vi egentlig gaa ind paa denne Konvention? Vi opnaar intet ved det, men hvis vi virkelig vil forbeholde os vor Stilling og staa frit, er det rigtige at forkaste denne Konvention, hvad vi altsaa ogsaa anbefaler.

Det kan ikke siges, at man fastholder den nuværende Handelspolitik, at man paa nogen Maade bliver i samme Spor som hidtil, thi det visse i Sagen er dog dette, at lige fra, jeg kan godt sige 1863, har vi staaet skarpt paa Toldautonomiens Standpunkt, og i dette Øjeblik giver vi, ved at gaa ind paa denne Konvention, Toldautonomien fra os. Dette er en Kendsgerning, hvorom man efter min Formening ikke kan have forskellige Meninger.

Den højtærede Minister talte om at taale Lussingerne; det er ikke sikkert, at vi saa godt kan taale Lussingerne. Ja, kan vi ikke det, er det den størst mulige Opfordring til at forkaste denne Konvention, thi at vi faar Lussingerne, det er det eneste, man virkelig har Sikkerhed for.

Jeg skal altsaa anbefale, at man stemmer mod Konventionen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.)

vedtoges med 56 Stemmer mod 12.

Formanden: Der er nu vedtaget enslydende Beslutning i begge Ting, og Meddelelse herom vil blive tilstillet Udenrigsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Vaccination mod Kopper.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2627; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 53).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Rytter: Den højtærede Indenrigsminister har fremsat Forslag til Lov om Vaccination mod Kopper. Indenrigsministeren udtalte i sin Fremsættelsestale, at Loven var en Revision og en à jour-Føring af de gældende Regler. For saa vidt vil han selvfølgelig faa Tilslutning fra alle Sider med Hensyn til Lovforslaget. Hovedspørgsmaalet i Forslaget er imidlertid det: Skal vi have tvungen Vaccination, eller skal vi ikke have tvungen Vaccination? Den højtærede Minister har meget udtømmende motiveret, hvorfor han ikke tør tage Ansvaret for at gaa bort fra den tvungne Vaccination. Ministeren har dels henvist til den Kommission, der blev nedsat for at undersøge hele Spørgsmaalet her i Landet, dels henvist til den skandinaviske Vaccinationskonference, som har udtalt det samme, og Ministeren udtalte, at naar han ikke turde gaa bort herfra, var det, fordi man ikke har noget effektivt Middel til at helbrede dem, der er blevet angrebet af Kopper. Dette Ministerens Standpunkt, at han ikke tør tage Ansvaret for at gaa bort fra den tvungne Vaccination, er vi fra vor Side absolut Tilhængere af. Mange havde maaske ventet, at den højtærede Minister vilde være gaaet bort fra den tvungne